

[Lysholt Hansen.]

også tager dette spørgsmål op i udvalget, hvor vi forhåbentlig sammen med ministeren kan finde frem til en ordning, der vil tilfredsstille de kredse, der har betænkeligheder på det område.

Der sker meget inden for vort biblioteksvæsen for tiden. Både fra kommunernes og fra bibliotekernes side udfoldes der store bestræbelser for at få folkebibliotekerne placeret rigtigt med hensyn til løsningen af de mange opgaver, man står over for i dag. Statens tilskud til folkebibliotekerne har altid været betinget af, hvor meget der blev ydet fra lokal side, og jeg vil gerne understrege, at kommunerne navnlig i de sidste år så sandelig ikke har holdt sig tilbage. Men man er også klar over, at de meget store midler, der nu rådes over til folkebibliotekerne, er noget, der giver ansvar.

I denne forbindelse er det værd at lægge mærke til, at den rationaliseringskomité, der for øjeblikket undersøger arbejdsmetoder i folkebibliotekerne, blev nedsat på initiativ af bibliotekarernes forening. Jeg tror, at vi på dette område når resultater til gavn for biblioteksvæsenet. Man er såvel fra kommunernes som fra bibliotekarernes side klar over, at man ikke kommer uden om en rationalisering, og at det er nødvendigt for at få en fornuftig anvendelse af midlerne.

Gennemførelsen af det foreliggende lovforslag vil betyde en stor landvinding for folkebibliotekerne og skolebibliotekerne og dermed for kulturarbejdet i Danmark. Det vil stimulere den boglige betjening af børn og unge under uddannelse, og det vil sikre mere effektiv biblioteksbetjening af befolkningen, hvilket jeg anser for meget væsentligt. De forbedringer, lovforslaget indeholder, kommer alle kommuner, små og store, til gode. Vedtagelsen af lovforslaget vil være en bekræftelse af, at vi ikke har nogen kulturpause i Danmark, men at vi kender vort ansvar for, at den tekniske og økonomiske udvikling også bliver fulgt op af en kulturel.

Østergaard: En overgang havde jeg egentlig regnet med at ville have indledt med at komme med en kompliment til den højtærede kulturminister — eller skal vi sige: til rette vedkommende — for de fyldige oplysninger, der er givet i bemærkningerne

til lovforslaget. Men nu er jeg kommet til det resultat, at det egentlig burde rettes til en lille form for kritik — lad det så være en mild kritik. Når der nu har været afholdt sådanne store og omfattende rundbordskonferencer, hvis materiale har været meget fyldigt, kunne man dog godt stille det spørgsmål, om det ikke ville have været rimeligere, at disse omfattende rundbordskonferencers resultater var blevet nedfældet i en slags betænkning i stedet for i lovforslagets bemærkninger, der omfatter 31 spalter, hvilket jo slet ikke er så lidt. Men der kan altså siges både det ene og det andet til det.

Jeg vil dernæst sige lidt om nogle af enkelthederne. Først et par bemærkninger om formålsparagraffen, der indebærer en udvidelse, idet den giver mulighed for ud over litteratur i al almindelighed at udlåne film, grammofoonplader og mange andre ting. Jeg regnede egentlig med, at disse ting allerede var anvendt i stort omfang af bibliotekerne i oplysningens tjeneste; men i hvert fald kan jeg sige, at vi fra venstre kan tiltræde denne naturlige og ønskelige ajourføring. Det kunne vel være interessant i den forbindelse at se, hvad det kommer til at betyde af udgifter, når ordningen kommer til at gælde alle bibliotekerne.

Det næste punkt, jeg gerne vil sige lidt om, vedrører folkebibliotekernes pligt til nu at stå til rådighed for enhver, der har bopæl i Danmark. Jeg vil sige med det samme, at også det forekommer os at være såre naturligt, og egentlig regnede vi med, at det i høj grad allerede var tilfældet. Jeg er ganske overbevist om, at de forsøg, der bliver gjort her i København, nok skal vise, at ordningen er anvendelig. Det kan vi altså tiltræde.

Med hensyn til et andet punkt i § 2, oprettelse af filialer, er vi noget mere betænkelige. Vi må regne med, at med den rationalisering, der sker med alt muligt — fordeling og mange andre ting — skal man nok udvise en vis forsigtighed netop på dette område. Skal man have oprettet filialer, skal det i hvert fald kun være, hvor det er absolut nødvendigt, for det kan jo aldrig være med til at billiggøre biblioteksvæsenet.

Den næste nyordning, lovforslaget foreskriver, findes i § 3, hvor det hedder: